

FARER VILD I MIT HOVED

Jeg farer vild i mit hoved
Tingene var ikke det jeg troede
Vejen er meget mere rodet
Den er en brusende flod

Jeg famler rundt i tågen
Og kun barnet holder mig vågen
Går på scenen, ruller showet
En brusende flod

Der tager mig med
Tager mig med
Der tager mig med
Tager mig med

Retter ryggen, strammer masken
Smuldrer stille, henter flasken
Hører flokken, vingers basken
En brusende lyd

Og jeg ser med mange øjne
Mosaikken af de mange løgne
Mens barnet råber: I er jo nøgne!
En brusende strøm

Der tager mig med
Tager mig med
Der tager mig med
Tager mig med

Og så minder jeg mig selv om at gå
Med først den ene fod og så den anden
Ja så minder jeg mig selv om at gå

* Her har du din luft!
Og det rum i dit indre,
hvor du løfter dine øjne
og ånder og gror.
Her har du din jord!
Og den inderste egn,
den slumrende du kender
- altfor dunkel altfor stor -
som en blind med sine hænder,
det land som i dig bor.
Her har du hav og strøm!
Og det kildespring derinde
Til hvem tør du hviske
din yderste gåde
Til hvem tør du hviske

Det tager mig
Tager mig med
Tager mig med
Det tager mig medig

SORGFUGL

Nu skete det igen
Du siger jeg er kølig
At jeg ikke er en sand ven
At jeg har nok i mig selv
Så kapper du båndet
Og efterlader mig
Med saksen i hånden
Mens du vender dig væk

Iskolde dissonante vinde
Blæser i min understrøm i dag
Iskolde atonale tanker
Er størknet i dit hoved i dag
Og det gør mig sorgfuld
Det gør mig sort
Sorgfugl

Så skete det igen
Du lukker mig ude
Når du tror jeg ikke vil lukke dig ind
At jeg har nok i mig selv
Hvis bare du ville
Lade mig skære det ud i pap
Eller synge en stille sang om søsterskab

Iskolde dissonante vinde
Blæser i min understrøm i dag
Iskolde atonale tanker
Er størknet i dit hoved i dag
Og det gør mig sorgfuld
Det gør mig sort
Sorgfugl